

Forat d'Estela / Forat R. 12 de Rasets

Castellar del Riu

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A la zona de Castellar del Riu
Emplaçament	Al Roc d'Auró.

Coordenades:

Latitud:	42.12709
Longitud:	1.78743
UTM Est (X):	399777
UTM Nord (Y):	4664598

Classificació

Número de fitxa	08050 - 141
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire:	Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció:	PEIN, Llei 12/1985 i Decret 328/1992, de 14 de desembre.
Data aprovació:	dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés	Difícil
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Privada
Titular:	08049A0050003400000Q
Autoria de la fitxa	Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa:	dc., 01/02/2012 - 01:00

Descripció

El Forat d'Estela es troba al cim del Roc d'Auró, en concret al vessant sud. El roc és una formació geològica de conglomerats terciaris. Per arribar-hi cal dirigir-se a la Torreta o Roc de l'Enginyer, on hi ha les antenes i el vèrtex geodèsic, d'aquí es baixa per una canal, es passa al costat de les cavitats R.10 i R.11, fins trobar-nos amb el camí marcat que porta dalt del Roc d'Auró. A la dreta hi ha un cable que facilita el descens fins la boca d'entrada al Forat. La cavitat té uns 31 metres de recorregut amb un desnivell de -20 metres. La gran boca, d'uns 7 metres d'alçada per uns 1,70 metres d'amplada, dona a una rampa molt dreta (inclinació d'uns 43°) i amb presència de gran quantitat de blocs i pedres despresses. A partir d'aquí es continua fins a un pou vertical d'uns 7,80 metres d'alçada, al final del qual s'assoleix el punt màxim d'exploració. A l'interior hi ha una petita fisura en la qual es percep la sortida de corrent d'aire. (VALLÈS: 2009: Vol. 3, pag. 56-57; i BORRÀS, J.; MIÑARRO, J.M.; TALAVERA, F.: 1980: 52-54)

Observacions:

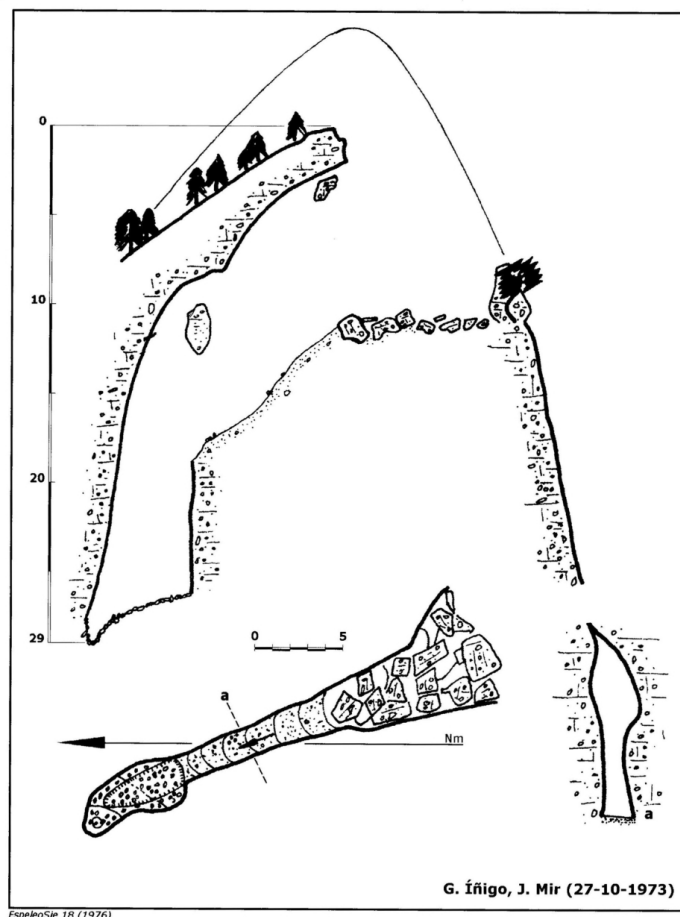
Les dades aportades sobre aquest avenc han estat extretes del "Catàleg espeleològic de Catalunya" (VALLÈS: 2009: Vol. 3, pag. 56-57; i BORRÀS, J.; MIÑARRO, J.M.; TALAVERA, F.: 1980: 52-54), on a més consta que també és denominat com a Forat R.12 de Rasets.

Història

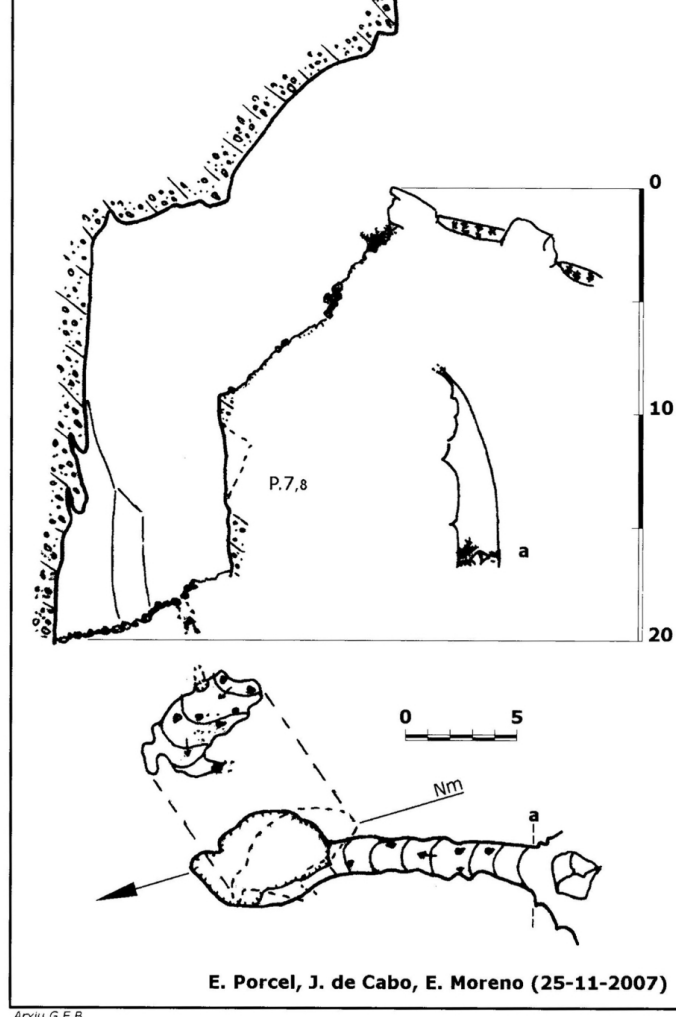
Aquest avenc consta que és conegut des de temps immemorial.

Bibliografia

-ARMENDARIZ, J. (1979): "Cim d'Estel·la 64", a Butlletí Divulg. Espel., núm. 0: pàg. 17-18. -BORRÀS, J.; MIÑARRO, J.M.; TALAVERA, F. (1980): Catàleg espeleològic de Catalunya. Vol. 5. Políglota, tècnica i documentació. Barcelona. Pàg. 52-54. -FAURA I SANZ, M. (1908): "Espeleologia. Coves y avenchs de Catalunya", a Geografia General de Catalunya, pàg. 249-278. -FAURA I SANZ, M. (1909): "Recull espeleològic de Catalunya", Sota Terra I, C.M.B. Barcelona. -FONT I SAGUÉ, n. (1897): "Catàlech Espeleològic de Catalunya". Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya. -IÑIGO, G. (1976): "Avenc Fred i Forat d'Estela (Rasos de Peguera)", a Espeleosie, núm. 18, pàg. 21-25. -JOLÍS, A.; SIMÓ, M. A. (1965): "Alt Berguedà i Cardener", a Guia excursionista, 3ª edició, mapa 1-285, C.E.C Barcelona. -MIÑARRO, J.M. (1993): Inventari Espeleològic de Catalunya, vol. 2: El Prepirineu. -MIRET, F. (1997): "Toponímia espeleològica. Recull de noms genèrics de cavitats a Catalunya.", a Cavernes, núm. 24, pàg. 95-112. -MONTORIAL, J. (1961): "La espeleología en la provincia de Barcelona", a Catálogo Espeleológico de la Provincia de Barcelona, I", pàg. 9-13. -VALLÈS, J. De (2009): Catàleg Espeleològic de Catalunya. Vol. 3: Berguedà. Cerdanya. Garrotxa. Ripollès. 2009. Ed. Espeleo Club de Gràcia. Federació Catalana d'Espeleologia. Barcelona. -VICENS, F.; MORELL, J. (1935): "Història de la espeleologia a Catalunya", a Sota Terra, pàg. 9-13. -VVAA (1889): Lo Forat d'Estela.

EspeloSie 18 (1976)

Arxiu G.E.B.